

سیاوش کسرایی

گزینۀ اشعار

انشارات فروارید

فهرست

- ۷ بخش اول - شناخت شاعر و شعرهایش
- ۹ ● دربارهٔ زندگی و آثار سیاوش کسرایی
- ۱۱ ● از نگاه شاعر
- شعر نو پس از نیما یوشیج ۱۱، شعر گفتن ۱۲، انگیزهٔ سرودن
 آرش کمانگیر ۱۲، مهرهٔ سرخ، میوهٔ آن تلخ دانه‌ها ۱۳، غربت
 و هنر آور ۱۶
- ۱۹ ● از نگاه دیگران
- امیر هوشنگ ابتهاج (ا.ا. سایه) ۱۹، محمود اعتمادزاده (م.ا.)
 به آذین، ۲۳، عبدالعلی دستغیب ۲۵، محمدرضا شفیعی
 کدکنی ۲۷، کامیار عابدی ۲۹، حیدر مهرگان (رحمان هاتفی)
 ۳۲، پرویز ناتل خانلری ۳۵
- ۳۷ بخش دوم - گزیدهٔ اشعار
- ۳۹ ● آوا - ۱۳۳۶
- رقص ایرانی ۳۹، پس از من شاعری آید ۴۲، موج ۴۶، پاییز
 درو ۴۸، سکه ۵۱، در شب پایان نیافتهٔ سعدی ۵۳
- ۵۴ ● آرش کمانگیر - ۱۳۳۸
- آرش کمانگیر ۵۴
- ۷۱ ● خون سیاوش - ۱۳۴۱

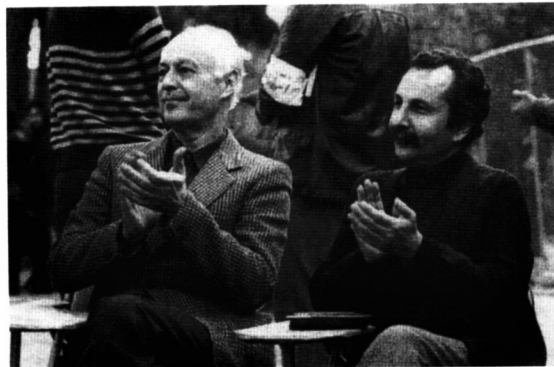
- طبیعت نیمه جان ۷۱، یادگار ۷۲، تشویش ۷۳، چلچله ۷۴،
 بهانه ۷۷، گل های سپید ۷۹، شب های دشت ۸۱، بهار
 می شود ۸۴، جهان پهلوان ۸۷، کنار غم ۹۱، نامزدی ۹۳، کلید
 ۹۵، فردا ۹۷، بُن بست ۱۰۱
- سنگ و شبنم - ۱۳۴۵ ۱۰۲
 سنگ و شبنم ۱۰۲
- بادماند خاموش - ۱۳۴۵ ۱۰۸
 باور ۱۰۸، غزل برای درخت ۱۱۲، زاینده گی ۱۱۴، دعای گل
 سرخ ۱۱۵، خاموشانه ۱۱۸، بادماند خاموش ۱۱۹
- خانگی - ۱۳۴۶ ۱۲۲
 شبنم و آه... ۱۲۲، خانگی ۱۲۵
- به سرخی آتش، به طعم دود - ۱۳۵۵ ۱۲۷
 بویندگان ۱۴۵، دیداری یک سویه ۱۲۹، تولّد ۱۳۲
- از فرق تا خروسخوان - ۱۳۵۷ ۱۳۵
 از فرق تا خروسخوان ۱۳۵، قصیده درازراه رنج تارستاخیز ۱۳۸
- آمریکا، آمریکا - ۱۳۵۸ ۱۴۴
 گذر از تاریکی ۱۴۴، بزم خجسته ۱۴۷، بازگشت ۱۴۸،
 آمریکا! آمریکا! ۱۵۰، عطر وفا ۱۵۳، سرود همراهی ۱۵۵،
 سرود جمهوری ۱۵۸
- تراشه های تبر - ۱۳۶۲ ۱۶۰
 باران نمی تواند ۱۶۰، نماز بر سجاده سبز ۱۶۲، تا شبچراغ
 دریا ۱۶۴، در رهگذار باد ۱۶۸، روایتی دیگر ۱۷۰، شهادت
 شمع ۱۷۱

- پیوند - ۱۳۶۳ ۱۷۲
 شعر یونانی ۱۷۲، ویتنامی دیگر ۱۷۵
- هدیه برای خاک - ۱۳۶۳ ۱۷۸
 هدیه برای خاک ۱۷۸
- ستارگان سپیده دم - ۱۳۶۸ ۱۸۶
 عشق را و در دردا ۱۸۶، در آتش ۱۸۸
- مهره سرخ - ۱۳۷۴ ۱۹۰
 ۲۳۹
- هوای آفتاب - ۱۳۸۱ ۲۳۹
 پاییز ۲۳۹، ما برمی گردیم ۲۴۰، به سبز جاودان من ۲۴۲، سر
 جان باختن ۲۴۶، خاموش وار ۲۴۷، یاد دورافتادگان ۲۴۸،
 بوی وطن ۲۴۹، ما مهاجران ۲۵۰، دریایی ۲۵۲، درخت.
 آهو. ستاره ۲۵۴، از این سوی باخزر ۲۵۶، به سوار سبزپوش
 ۲۵۹، پیام ۲۶۱، باریک تر از مو ۲۶۳، دریفا گل سرخ ۲۶۴،
 هوای آفتاب ۲۶۵، واژه دلخواه ۲۶۸، خواب شمع ۲۷۱

درباره زندگی و آثار سیاوش کسرایی

سیاوش کسرایی به سال ۱۳۰۵ خورشیدی در اصفهان زاده شد و بسیار زود، همراه با خانواده‌اش به پای‌تخت آمد. او در دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران درس خواند و علاوه بر فعالیت‌های ادبی و سرودن شعر، عمری را به تکاپوهای سیاسی (حزب توده ایران) گذراند. اما سرانجام، ناگزیر از مهاجرت شد و دوازده سال پایانی زندگی‌اش را ابتدا در کابل و سپس در مسکو به سر برد. وی در سال ۱۳۷۴ به دلیل بیماری قلبی در وین، پای‌تخت اتریش، زندگی را بدرود گفت و در گورستان مرکزی وین (بخش هنرمندان) به خاک سپرده شد.

شعرهای کسرایی نیازی به معرفی ندارد، او از جمله شاگردان خوب نیمایوشیج بود. سروده‌های بس دل‌انگیز و ارجمندی از این شاعر گرامی به یادگار مانده، از جمله مشهورترین آنها، منظومه آرش کمانگیر است، شعری حماسی و بسیار آشنا برای بسیاری از ایرانیان فرهیخته معاصر. البته شعرهای دیگر او نیز از شهرت و اهمیت برخوردار بوده‌اند.^۱

سیاوش کسرایی، احسان طبری

محمود هرمز، سیاوش کسرایی، نقر وسط ناشناس، به‌آذین، هوشنگ ابتهاج

۱. درباره جزئیات زندگی و آثار سیاوش کسرایی رک: شان بزرگ امید (نوشته کامیار عابدی).